

ОЦІНКА ВИРОБНИЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВ МЕБЛЕВОЇ ГАЛУЗІ EVALUATION OF PRODUCTION POTENTIAL OF FURNITURE ENTERPRISES

УДК 338.24

Солодовник М.С.

магістр

Київський політехнічний інститут
імені Ігоря Сікорського**Хринюк О.С.**

доцент

Київський політехнічний інститут
імені Ігоря Сікорського

Стаття присвячена дослідженню підходів до оцінювання виробничого потенціалу підприємства. Розглянуто низку підходів до визначення економічної категорії виробничого потенціалу, найбільш поширені підходи до дослідження виробничого потенціалу на основі кількісної оцінки виробничого потенціалу підприємства.

Ключові слова: виробничий потенціал, оцінка, ефективність, підприємство.

Статья посвящена исследованию подходов к оцениванию производственного потенциала предприятия. Рассмотрены ряд подходов к определению экономической категории производственного потенциала, наиболее распространенные подходы к исследованию

производственного потенциала на основе количественной оценки производственного потенциала предприятия.

Ключевые слова: производственный потенциал, оценка, эффективность, предприятие.

The article is devoted to the study of approaches to assessing the production potential of an enterprise. The author has studied a number of approaches to the definition of the economic category of productive potential, the concept of the production potential has been considered, and the most common approaches to the study of the production potential based on a quantitative assessment of the production potential of the enterprise have been explored.

Key words: production potential, estimation, efficiency, enterprise.

Постановка проблеми. Виробничий потенціал підприємства має інтегрований характер і включає такі складові, як матеріально-технічна, кадрово-інтелектуальна, організаційно-економічна, інформаційна. Від його якості та рівня забезпечення ним підприємств залежать масштаби та результативність діяльності суб'єктів господарювання. Проблема оцінки рівня виробничого потенціалу підприємства і формування стратегії управління наявним потенціалом є однією з найбільш актуальних і значущих проблем як з науково-дослідних позицій, так і з точки зору практичної значущості для підприємства. Особливої уваги заслуговує проблема оцінки його впливу на основні показники ефективності виробничо-господарської діяльності з метою забезпечення сталого розвитку підприємств в умовах мінливого ринкового середовища. У сучасних умовах розглянута проблема набуває все більшого значення, оскільки зараз відсутній єдиний інтегральний критерій, який дає змогу дати комплексну системну оцінку потенціалу підприємства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема управління та оцінки виробничого потенціалу підприємства завжди перебувала в центрі уваги науковців. Дослідженню цієї економічної категорії та методик її оцінки присвячено низку праць вітчизняних та зарубіжних науковців. Серед них можна назвати таких, як Т.Г. Рзаєва, Р.В. Римарчук [8], О.Г. Гончаренко [3], В.Г. Андрійчук, Ю.Ю. Колесниченко [1], Й.М. Петрович [7], В.В. Ільчук, І.М. Хоменко [5], Л.А. Некрасова, А.В. Хрїстова [6], В.Д. Черевко, О.В. Накісько, С.В. Руденко [10].

Постановка завдання. Нині не існує єдиної позиції щодо оптимальної методики оцінки виробничого потенціалу підприємства, яка би враховувала специфіку розвитку економіки України та підприємств різних галузей. Зокрема, в дослідженні особливу увагу автори приділяють специфіці оцінки виробничого

потенціалу підприємств меблевої галузі. Саме ця проблематика визначає актуальність дослідження.

Виклад основного матеріалу дослідження. Виробничий потенціал – це сукупність ресурсів промислового підприємства і їх здатність в ході виробничого процесу трансформуватися в певні результати, спрямовані на досягнення поставлених економічних цілей [1, с. 20]. Виробничий потенціал промислового підприємства є складною системою, яка має певну внутрішню структуру та системну єдність складових елементів, які забезпечують готовність і здатність підприємства виконувати встановлені функції в процесі реалізації мети. Виробничий потенціал виступає як органічна єдність усіх основних елементів виробничого процесу. Структура виробничого потенціалу є ключовим фактором, що характеризує тип підприємства та відображає його специфіку, накладає відбиток на його поточну діяльність, а також впливає на формування стратегії його розвитку [3, с. 139].

У конкурентних умовах керівництву підприємства для підвищення ефективності своєї діяльності необхідна спеціальна інформація про всі ресурси й можливості. Аналіз виробничого потенціалу повинен забезпечити комплексну оцінку всіх наявних можливостей. У зв'язку з цим виникає потреба розрахунку показників, на основі яких можна проаналізувати не тільки величину звітних даних, але й ефективність використання конкретного ресурсу, а також оцінити діяльність об'єкта з різних сторін. Під час розгляду виробничого потенціалу перш за все необхідно мати на меті комплексну оцінку з виявленням всіх його можливостей.

Нині найбільш поширеними підходами до дослідження виробничого потенціалу на основі кількісної оцінки є ресурсний і результативний. Ресурсний підхід до концепції виробничого потенціалу отримав досить широке поширення в роботах вчених і економістів.

Отже, нами систематизовані теоретичні та методологічні питання оцінки виробничого потенціалу підприємств (табл. 1).

Треба відзначити, що наявні підходи до оцінювання, а також методики оцінки діяльності підприємства не враховують особливості розвитку виробничого потенціалу в умовах інноваційної економіки, тоді як саме на цьому рівні закладається основа планування інноваційної діяльності.

Найбільш вдалим підходом до проблеми оцінки рівня виробничого потенціалу підприємства нині можна вважати методику оцінки, яку запропонували Т.Г. Рзаєва і Р.В. Римарчук [8], згідно з якою оцінка рівня виробничого потенціалу підприємства реалізується в три етапи:

1) визначення елементів виробничого потенціалу підприємств, до яких відносяться виробнича, кадрова та матеріальна, інформаційна, організаційно-економічна складові, а також їх характеристика;

2) розробка узагальнюючих і приватних показників оцінки ефективності використання виробничого потенціалу підприємства за видами, зокрема авторами пропонується проводити оцінювання стану виробничої, матеріальної та кадрової складових;

3) визначення порогових значень показників і віднесення аналізованого підприємства до тієї чи іншої категорії (високий, середній, низький рівні виробничого потенціалу).

Пропонована методика оцінки виробничого потенціалу підприємства має низку переваг порівняно з попередніми методиками, серед яких можна виділити придатність методики для використання її як окремими промисловими підприємствами, так і інтегрованими структурами. Крім того, ця методика структурована, дає змогу чітко виділити та сформулювати проблеми в плануванні, що підлягають вирішенню, доступна для розуміння.

Однак цей підхід має суттєві недоліки, одним з яких є той факт, що сильно спрощена структура виробничого потенціалу підприємства (в структуру не включені організаційно-структурна та інформаційна

складові). Крім того, в рамках цієї методики оцінки виробничий потенціал підприємства не розглядається як інноваційна система, отже, не враховує інноваційний характер розвитку виробничого потенціалу, що робить її принципово непридатною для оцінювання виробничого потенціалу підприємства та здійснюваної на його основі інноваційної діяльності.

В результаті проведеного аналізу підходів до оцінювання виробничого потенціалу виявлено найбільш раціональну, на нашу думку, методику оцінки виробничого потенціалу, сутність якої полягає в інтегральній оцінці складових виробничого потенціалу, які найбільш повно відображають виробничий потенціал підприємств меблевої галузі. Отже, доцільно буде, провести оцінювання на прикладі підприємства ТОВ «ТЕМА», що відноситься до меблевої галузі. Оцінка потенціалу цього підприємства є важливою, оскільки дає змогу сформулювати теоретико-методичні засади та виявити оптимальну методику оцінки цього напрямку саме для підприємств меблевої галузі. Автором пропонується оцінку виробничого потенціалу ТОВ «ТЕМА» проводити в розрізі таких складових виробничого потенціалу:

- техніко-економічна оснащеність виробництва;
- техніко-економічний рівень обладнання;
- рівень організації виробництва;
- ефективність використання ресурсів;
- рівень соціального розвитку підприємства.

На підставі даних, наведених за групами показників, можна визначити відносні показники рівня факторів за формулою [4, с. 105]:

$$g_j = \frac{P_i}{P_{opt}}, \quad (1)$$

де g_j – окремий відносний показник рівня фактору;
 P_i – фактично досягнуте значення часткового показника;

- P_{opt} – оптимальне значення часткового показника;
- $P = -1$, коли краща динаміка зниження показника;
- $P = +1$, коли краща динаміка зростання показника.

Таблиця 1

Підходи до оцінювання виробничого потенціалу підприємства

	Підхід до оцінювання		
	Ресурсний	Результативний	Експертний
Опис підходу	Потенціал оцінюють за допомогою приведення до формалізованого виду всіх ресурсних складових і обчислення їх сумарної величини.	Потенціал представляють як потенційні економічні результати (обсяг випуску, прибуток тощо).	В його основі лежать такі методи дослідження, як анкетування та інтерв'ювання.
Оцінки	Кількісна		Якісна
Недоліки	Обчислена величина потенціалу організації здебільшого характеризує її внутрішнє середовище і меншою мірою відображає вплив кон'юнктури ринку.	Не дає змогу врахувати якісні зміни складових потенціалу.	Суб'єктивність оцінки. Сильна залежність достовірності оцінки від компетентності експертів.
Переваги	Дає повну кількісну оцінку величини потенціалу і дає змогу визначити питому вагу кожного елемента в його складі.	Застосовується, коли неможливо кількісно виразити показники і необхідно врахувати якісні фактори.	

Джерело: розроблено авторами на основі джерел [3; 8]

Коефіцієнти вагомості часткового показника розподіляються за допомогою методу експертних оцінок і в сумі повинні складати одиницю. Вагові коефіцієнти важливості кожного критерія обчислюються за формулою:

$$a_i = \frac{q_i}{\sum_{i=1}^m q_i}, \quad (2)$$

де q_i – індекс важливості кожного критерія;
 m – загальне число критеріїв.

На наступному етапі після встановлення коефіцієнта вагомості часткового показника рівня фактору (a_i) розраховується узагальнений показник рівня по кожному фактору за формулою [3, с. 89]:

$$Q_{заг} = \sum_i g_i \times a_i, \quad (3)$$

де a_i – вага показника (важливість), встановлена з використанням експертної оцінки.

На заключному етапі на основі отриманих узагальнених показників для оцінювання виробничого потенціалу ТОВ «ТЕМА» розраховується інтегральний (сумарний) показник за формулою:

$$Q_{інт} = \sum_{i=1}^n Q_{заг} \times K_i, \quad (4)$$

де $Q_{інт}$ – інтегральна оцінка виробничого потенціалу;
 K_i – коефіцієнт вагомості i -ї групи показників (встановлюється на основі експертних оцінок).

Розрахунок відносних показників виробничого потенціалу ТОВ «ТЕМА» представлено в табл. 2.

За результатами розрахунків можна зробити висновок про зростання техніко-економічної оснащеності виробництва ТОВ «ТЕМА». Зросли озброєність прогресивної технікою, питома вага автоматизованих ліній, рівень механізації виробництва, ступінь охоплення робітників механізованою та автоматизованим працею, наявність автоматизованих виробництв. Зросли питома вага прогресивного обладнання, коефіцієнт використання виробничих потужностей. Знизилась коефіцієнт змінності робочого обладнання, інтегральний коефіцієнт використання устаткування.

За даними розрахунків можна зробити висновок про зниження соціального розвитку та зростання коефіцієнта плинності кадрів. При цьому збільшились коефіцієнт обігу з прийому співробітників, коефіцієнт обігу щодо звільнення співробітників, рівень освіти працівників підприємства, рівень кваліфікації працівників, коефіцієнт професійного зростання працівників, коефіцієнт кар'єрного зростання працівників.

Розрахунок узагальнених показників рівня виробничого потенціалу ТОВ «ТЕМА» представлений у зведеній табл. 3.

Розрахунок інтегрального (сумарного) показника рівня виробничого потенціалу ТОВ «ТЕМА» представлено у зведеній табл. 4.

Отже, управління виробничим потенціалом має спиратися на два основні моменти, такі як контроль за зміною обсягу виробництва і контроль за ефективністю виробництва. Причому наближення економічної ефективності виробництва до її оптимального значення і є сигналом оптимальності розмірів виробничого потенціалу в заданих рамках виробничого процесу. Водночас ефективність виробництва повинна визначатися з урахуванням ринкових факторів на вироблену продукцію (попиту і пропозиції). Графічно значення інтегрального показника виробничого потенціалу ТОВ «ТЕМА» наведено на рис. 1.

Аналіз динаміки виробничого потенціалу ТОВ «ТЕМА» дав змогу проаналізувати зміни його складових, виявити причини і намітити заходи подальшого підвищення ефективності його використання. Таким чином, за результатами проведеного аналізу можна зробити висновок про зниження інтегрального показника виробничого потенціалу ТОВ «ТЕМА» та необхідність розробки шляхів підвищення ефективності управління виробничого потенціалу ТОВ «ТЕМА».

Висновки з проведеного дослідження. На підставі проведеного дослідження нами встановлено, що в економічній літературі відсутнє

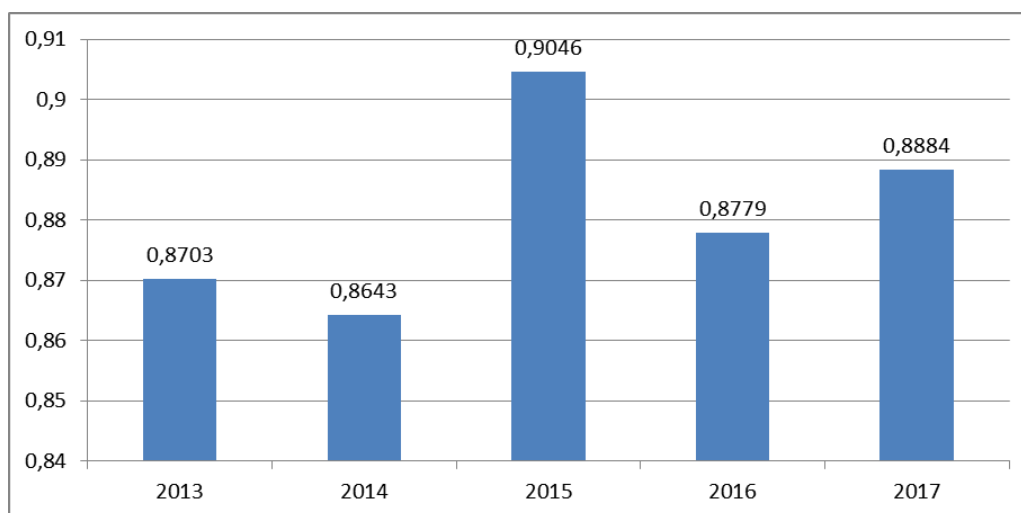

Рис. 1. Значення інтегрального показника виробничого потенціалу ТОВ «ТЕМА»

Таблиця 2

Розрахунок відносних показників виробничого потенціалу ТОВ «ТЕМА»

Оцінюючий фактор	Часткові показники	2013 р.		2014 р.		2015 р.		2016 р.		2017 р.		P _{опт}
		P _i	g _i	P _i	G _i	P _i	g _i	P _i	g _i	P _i	g _i	
Техніко-економічна оснащеність виробництва (К1)	Фондоозброєність, тис. грн./особу	223,8	1	196,3	0,88	201,5	0,9	175,8	0,79	173,1	0,77	223,8
	Озброєність активною частиною ОЗ, тис. грн./особу	92,4	1	82,2	0,89	84	0,91	72,6	0,79	72,5	0,78	92,4
	Озброєність прогресивною технікою, тис. грн./особу	60,4	0,82	68,4	0,93	73,8	1	60,2	0,82	59,4	0,8	73,8
	Рівень механізації виробництва, %	61	0,91	63	0,94	62	0,93	67	1	66	0,99	67
	Ступінь охоплення робітників механізованою та автоматизованою працею, %	32,79	0,68	41,27	0,85	45,16	0,93	46,27	0,95	48,48	1	48,48
	Наявність автоматизованих виробництв, шт.	4	0,8	4	0,8	5	1	4	0,8	3	0,6	5
Техніко-економічний рівень обладнання (К2)	Питома вага прогресивного обладнання, %	25,19	0,93	25,95	0,96	27,1	1	24,78	0,91	25,15	0,93	27,1
	Коефіцієнт зносу основних засобів	0,19	0,63	0,12	1	0,19	0,63	0,29	0,41	0,27	0,44	0,12
	Коефіцієнт змінності робочого обладнання	1,9	0,95	1,8	0,9	1,8	0,9	2	1	1,8	0,9	2
	Інтегральний коефіцієнт використання устаткування	0,92	0,96	0,93	0,97	0,93	0,97	0,96	1	0,92	0,96	0,96
	Коефіцієнт використання виробничих потужностей	0,91	0,98	0,92	0,99	0,93	1	0,85	0,91	0,91	0,98	0,93
Рівень організації виробництва (К3)	Рівень спеціалізації виробництва, %	96	0,99	95	0,98	97	1	97	1	95	0,98	97
	Тривалість операційного циклу, днів	110	0,87	162	0,59	140	0,69	120	0,8	96	1	96
Ефективність використання ресурсів (К4)	Матеріаловіддача, грн.	8,91	0,64	12,01	0,86	11,20	0,8	13,11	0,94	13,93	1	13,927
	Фондовіддача грн./грн.	1,01	0,67	1,18	0,78	1,31	0,87	1,43	0,95	1,51	1	1,51
	Продуктивність праці, шт.	226,20	0,86	232,40	0,88	264,00	1	250,80	0,95	260,90	0,99	264
Рівень соціального розвитку підприємства (К5)	Коефіцієнт зростання заробітної плати	1,3	0,65	0,67	0,34	2	1	1,12	0,56	1,2	0,6	2
	Коефіцієнт плинності кадрів	4,44	1	9,80	0,45	10,00	0,44	5,17	0,86	5,00	0,89	4,44
	Коефіцієнт обігу з прийому співробітників	17,78	0,68	7,84	0,3	26,00	1	13,79	0,53	8,33	0,32	26
	Коефіцієнт обігу щодо звільнення співробітників	8,89	1	19,61	0,45	20,00	0,44	10,34	0,86	10,00	0,89	8,89
	Рівень освіти працівників підприємства	86,75	0,99	82,75	0,94	88,00	1	86,25	0,98	87,50	0,99	88
	Рівень кваліфікації працівників, %	82,22	0,95	79,9	0,92	86,5	1	84,48	0,98	84,17	0,97	86,5
	Питома вага працівників, які пройшли навчання, від загальної кількості, %	8,5	1	5,5	0,65	6,5	0,76	2,9	0,34	3,5	0,41	8,5
Коефіцієнт кар'єрного зростання працівників	2,3	1	2,2	0,96	2,1	0,91	1,8	0,78	1,5	0,65	2,3	

Розрахунок узагальнених показників рівня виробничого потенціалу ТОВ «ТЕМА»

Оцінюючий фактор	Часткові показники	2013 р.	2014 р.	2015 р.	2016 р.	2017 р.	ai
		$g1 \times a_i$	$g2 \times a_i$	$g3 \times a_i$	$g4 \times a_i$	$g5 \times a_i$	
Техніко-економічна оснащеність виробництва	Фондоозброєність, тис. грн./особу	0,2	0,176	0,18	0,158	0,154	$a_1=0,2$
	Озброєність активною частиною ОЗ, тис. грн./особу	0,1	0,089	0,091	0,079	0,078	$a_2=0,1$
	Озброєність прогресивною технікою, тис. грн./особу	0,082	0,093	0,1	0,082	0,08	$a_3=0,1$
	Рівень механізації виробництва, %	0,228	0,235	0,233	0,25	0,248	$a_4=0,25$
	Ступінь охоплення робітників механізованою та автоматизованою працею, %	0,068	0,085	0,093	0,095	0,1	$a_5=0,1$
	Наявність автоматизованих виробництв, шт.	0,2	0,2	0,25	0,2	0,15	$a_6=0,25$
Qзаг 1		0,878	0,878	0,947	0,864	0,81	1
Техніко-економічний рівень обладнання	Питома вага прогресивного обладнання, %	0,093	0,096	0,1	0,091	0,093	$a_7=0,1$
	Коефіцієнт зносу основних засобів	0,095	0,15	0,095	0,062	0,066	$a_8=0,15$
	Коефіцієнт змінності робочого обладнання	0,143	0,135	0,135	0,15	0,135	$a_9=0,15$
	Інтегральний коефіцієнт використання устаткування	0,192	0,194	0,194	0,2	0,192	$a_{10}=0,2$
	Коефіцієнт використання виробничих потужностей	0,392	0,396	0,4	0,364	0,392	$a_{11}=0,4$
Qзаг 2		0,915	0,971	0,924	0,867	0,878	1
Рівень організації виробництва	Рівень спеціалізації виробництва, %	0,495	0,49	0,5	0,5	0,49	$a_{12}=0,5$
	Тривалість операційного циклу, днів	0,435	0,295	0,345	0,4	0,5	$a_{13}=0,5$
Qзаг 3		0,93	0,785	0,845	0,9	0,99	1
Ефективність використання ресурсів	Матеріаловіддача, грн.	0,211	0,284	0,264	0,31	0,33	$a_{14}=0,33$
	Фондовіддача грн./грн.	0,221	0,257	0,287	0,314	0,33	$a_{15}=0,33$
	Продуктивність праці, шт.	0,292	0,299	0,34	0,323	0,337	$a_{16}=0,34$
Qзаг 4		0,724	0,84	0,891	0,947	0,997	1
Рівень соціального розвитку підприємства,	Коефіцієнт зростання заробітної плати	0,065	0,034	0,1	0,056	0,06	$a_{17}=0,1$
	Коефіцієнт плинності кадрів	0,1	0,045	0,044	0,086	0,089	$a_{18}=0,1$
	Коефіцієнт обігу з прийому співробітників	0,068	0,03	0,1	0,053	0,032	$a_{19}=0,1$
	Коефіцієнт обігу щодо звільнення співробітників	0,1	0,045	0,044	0,086	0,089	$a_{20}=0,1$
	Рівень освіти працівників підприємства	0,198	0,188	0,2	0,196	0,198	$a_{21}=0,2$
	Рівень кваліфікації працівників, %	0,19	0,184	0,2	0,196	0,194	$a_{22}=0,2$
	Питома вага працівників, які пройшли навчання, від загальної кількості, %	0,1	0,065	0,076	0,034	0,041	$a_{23}=0,1$
	Коефіцієнт кар'єрного зростання працівників	0,1	0,096	0,091	0,078	0,065	$a_{24}=0,1$
Qзаг 3		0,921	0,687	0,855	0,785	0,768	1

Таблиця 4

Розрахунок інтегрального (сумарного) показника рівня виробничого потенціалу ТОВ «ТЕМА»

Показник	2013 р.	2014 р.	2015 р.	2016 р.	2017 р.
Техніко-економічна оснащеність виробництва (K1)	0,2195	0,2195	0,2368	0,216	0,2025
Техніко-економічний рівень обладнання (K2)	0,2745	0,2913	0,2772	0,2601	0,2634
Рівень організації виробництва (K3)	0,1302	0,1099	0,1183	0,126	0,1386
Ефективність використання ресурсів (K4)	0,1448	0,168	0,1782	0,1894	0,1994
Рівень соціального розвитку підприємства (K5)	0,1013	0,0756	0,0941	0,0864	0,0845
Інтегральний показник рівня виробничого потенціалу	0,8703	0,8643	0,9046	0,8779	0,8884

однозначне визначення виробничого потенціалу, проте формулювання, запропоновані різними дослідниками, можна об'єднати в такі три підходи, як ресурсний, нормативний і кількісний. Також виділено підходи до оцінювання виробничого потенціалу підприємства, такі як експертний, ресурсний і результативний. Жоден з підходів не є універсальним і має свої переваги та недоліки.

Таким чином, методика, використана для оцінювання виробничого потенціалу ТОВ «ТЕМА», є найбільш прийнятною для підприємств меблевої галузі, оскільки дає змогу комплексно оцінити виробничий потенціал у розрізі таких важливих для підприємств меблевої галузі складових виробничого потенціалу, як техніко-економічна оснащеність виробництва; техніко-економічний рівень обладнання; рівень організації виробництва; ефективність використання ресурсів; рівень соціального розвитку підприємства. Саме ця методика є оптимальною для всієї галузі, про що свідчать розрахунки по одному з підприємств, що до неї належить.

В результаті забезпечується системний погляд на виробничий потенціал підприємства, який дасть змогу виявити всі сильні та слабкі сторони, врахувати всі особливості діяльності підприємств, а також створити на цій основі комплексний план розвитку бізнесу.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Андрійчук В.Г., Колесниченко Ю.Ю. Оцінювання ефективності використання ресурсів виробничого потенціалу на основі методу VRIO-аналізу. Формування ринкових відносин в Україні. 2016. № 11. С. 19–25.
2. Бабій П.О. Алгоритми управління, оцінка та моделювання інтелектуального потенціалу в системі виробничо-господарської діяльності соціально-економічних суб'єктів. Регіональні аспекти розвитку продуктивних сил України. 2016. Вип. 21. С. 109–113.
3. Гончаренко О.Г. Забезпеченість матеріально-технічним потенціалом виробничого комплексу ДКВС України та його вплив на економічну ефективність. Формування ринкових відносин в Україні. 2015. № 3. С. 139–143.
4. Жук Є.О. Управління виробничим потенціалом підприємства. Науковий вісник Полтавського університету економіки і торгівлі. Серія: Економічні науки. 2016. № 5. С. 101–106.
5. Ільчук В.В., Хоменко І.М. Кластеризація у формуванні виробничого потенціалу підприємств реального сектору економіки. Проблеми і перспективи економіки та управління. 2016. № 4. С. 7–15.
6. Некрасова Л.А., Хрїстова А.В. Стратегічні підходи до формування сучасного виробничо-технологічного потенціалу газової промисловості України. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство. 2015. Вип. 5. С. 122–125.
7. Петрович Й.М. Основні чинники підвищення конкурентоспроможності виробничого потенціалу промислових підприємств. Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Менеджмент та

підприємництво в Україні: етапи становлення і проблемами розвитку. 2015. № 835. С. 193–197.

8. Рзаєва Т.Г., Римарчук Р.В. Виробничий потенціал підприємства та аналітичне обґрунтування напрямів його дослідження. Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. 2017. № 4. С. 226–231.

9. Тарасюк Г.М., Корнійчук А.А. Діагностика виробничого потенціалу вітчизняних хлібопекарських підприємств та визначення подальших напрямків їх розвитку. Проблеми і перспективи розвитку підприємництва. 2016. № 2(2). С. 89–94.

10. Черевко В.Д., Накісько О.В., Руденко С.В. Типологія та імплементація методичних підходів до оцінки виробничого потенціалу аграрних підприємств. Актуальні проблеми інноваційної економіки. 2017. № 1. С. 28–33.

REFERENCES:

1. Andrichuk V.H. (2016) Otsiniuvannia efektyvnosti vykorystannia resursiv vyrobnychoho potentsialu na osnovi metodu VRIO-analizu, Formuvannia rynkovykh vidnosyn v Ukraini. 11, pp. 19–25.
2. Babii P.O. (2016) Alhorytmy upravlinnia, otsinka ta modeliuvannia intelektualnoho potentsialu v systemi vyrobnycho-hospodarskoi diialnosti sotsialno-ekonomichnykh subiektiv, Rehionalni aspekty rozvytku produktyvnykh syl Ukrainy, 21. pp. 109–113.
3. Honcharenko O.H. (2015) Zabezpechenist materialno-tekhnichnym potentsialom vyrobnychoho kompleksu DKVS Ukrainy ta yoho vplyv na ekonomichnu efektyvnist, Formuvannia rynkovykh vidnosyn v Ukraini, 3, pp. 139–143.
4. Zhuk Ye.O. (2016) Upravlinnia vyrobnychym potentsialom pidpriemstva, Naukovyi visnyk Poltavskoho universytetu ekonomiky i torhivli. Serii: Ekonomichni nauky, 5, pp. 101–106.
5. Ilchuk V.V. (2016) Klasteryzatsiia u formuvanni vyrobnychoho potentsialu pidpriemstv realnoho sektoru ekonomiky, Problemy i perspektyvy ekonomiky ta upravlinnia, 4, pp. 7–15.
6. Nekrasova L.A. (2015) Stratehichni pidkhody do formuvannia suchasnoho vyrobnycho-tekhnologichnoho potentsialu hazovoi promyslovosti, Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu. Serii: Mizhnarodni ekonomichni vidnosyny ta svitove hospodarstvo, 5, pp. 122–125.
7. Petrovych Y.M. (2015) Osnovni chynnyky pidvyschennia konkurentospromozhnosti vyrobnychoho potentsialu promyslovykh pidpriemstv, Visnyk Natsionalnoho universytetu "Lvivska politekhnika". Menedzhment ta pidpriemnytstvo v Ukraini: etapy stanovlennia i problemy rozvytku, 835, pp. 193–197.
8. Rzaieva T.H. (2017) Vyrobnychy potentsial pidpriemstva ta analitychne obgruntuvannia napriamiv yoho doslidzhennia, Visnyk Khmelnytskoho natsionalnoho universytetu. Ekonomichni nauky, 4, pp. 226–231.
9. Tarasiuk H.M. (2016) Diahnostyka vyrobnychoho potentsialu vitchyznianykh khlibopekarskykh pidpriemstv ta vyznachennia podalshykh napriamkiv yikh rozvytku, Problemy i perspektyvy rozvytku pidpriemnytstva, 2(2), pp. 89–94.
10. Cherevko V.D. (2017) Typolohiia ta implementatsiia metodychnykh pidkhodiv do otsinky vyrobnychoho potentsialu ahrarnykh pidpriemstv, Aktualni problemy innovatsiinoi ekonomiky, 1, pp. 28–33.

Solodovnyk M.S.

Master,

Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute

Hrinyk O.S.

Associate Professor,

Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute

EVALUATION OF PRODUCTION POTENTIAL OF FURNITURE ENTERPRISES

The article is devoted to the study of approaches to assessing the production potential of an enterprise. The author has studied a number of approaches to the definition of the economic category of productive potential, the concept of the production potential is considered, and the most common approaches to the study of the production potential based on a quantitative assessment of the production potential of the enterprise are explored. As a result of the analysis of approaches to assessing the production potential, the most rational one is identified, the essence of which lies in the integrated assessment of components of the production potential, which most fully reflect the production potential of enterprises in the furniture industry. Also, the assessment of components of the production potential of the enterprise is carried out, relative indices of the production potential of TEMA LLC are estimated, and generalized indicators of the production capacity of TEMA LLC are computed with the aim of increasing the efficiency of its economic activities. The considered technique allows evaluating the production potential in a comprehensive manner in the context of such important for the enterprises furniture industry components of the production potential, as: technical and economic equipment of production; technical and economic level of equipment; level of organization of production; resource efficiency; level of social development of the enterprise. An integrated assessment of the production potential of the enterprise is carried out.